

מסכת כתובות

פרק ג

א. אלו נערות שיש להן קנס. הבא על המזגרת, ועל הנתינה, ועל הכותית. הבא על הגיורת, ועל השבויה, ועל השפחה, שנפדו ונשתגרו ונשתחררו פחותות מבנות שלש שנים ויום אחד. הבא על אחותו, ועל אחות אביו, ועל אחות אמו, ועל אחות אשתו, ועל אשת אחיו, ועל אשת אחי אביו, ועל הנדה, יש להן קנס. אף על פי שהן בהכרת, אין בהן מיתת בית דין:

ב. ואלו שאין להן קנס, הבא על הגיורת ועל השבויה ועל השפחה שנפדו ונשתגרו ונשתחררו יתרות על בנות שלש שנים ויום אחד. רבי יהודה אומר, שבויה שנפדית, הרי היא בקדשתה, אף על פי שגדולה. הבא על בתו, על בת בתו, על בת בנו, על בת אשתו, על בת בנה, על בת בתה, אין להן קנס, מפני שמתחייב בנפשו, שמינתו בידי בית דין. וכל המתחייב בנפשו, אין משלם ממון, שנאמר (שמות כא) ולא יהיה אסון ענוש יענש:

ג. נַעֲרָה שְׁנַתְאָרְסָה וְנִתְגַּרְשָׁה, רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי אוֹמֵר, אֵין לָהּ קָנָם. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, יֵשׁ לָהּ קָנָם, וְקָנָסָה לְעֶצְמָהּ:

ד. הַמִּפְתָּה נוֹתֵן שְׁלֵשָׁה דְּבָרִים, וְהָאוֹנֵס אַרְבָּעָה. הַמִּפְתָּה נוֹתֵן בִּשְׁתֵּי וּפְגָם וְקָנָם. מוֹסִיף עָלָיו אוֹנֵס, שְׁנוֹתָן אֶת הַצֵּעֵר. מֶה בֵּין אוֹנֵס לַמִּפְתָּה. הָאוֹנֵס נוֹתֵן אֶת הַצֵּעֵר, וְהַמִּפְתָּה אֵינוֹ נוֹתֵן אֶת הַצֵּעֵר. הָאוֹנֵס נוֹתֵן מִיד, וְהַמִּפְתָּה לְכִשְׁיוּצִיא. הָאוֹנֵס שׁוֹתֶה בַּעֲצִיצוֹ, וְהַמִּפְתָּה אִם רָצָה לְהוּצִיא, מוֹצִיא:

ה. כִּיצַד שׁוֹתֶה בַּעֲצִיצוֹ, אֶפְלוּ הִיא חֲגֶרֶת, אֶפְלוּ הִיא סוּמָא, וְאֶפְלוּ הִיָּתָה מִכֶּת שְׁחִין. נִמְצָא בָּהּ דְּבַר עֲרוּהָ, אוֹ שְׁאִינָה רְאוּיָה לְבֹא בְּיִשְׂרָאֵל, אֵינוֹ רִשְׁאִי לְקִיָּמָה, שְׁנַאֲמַר, (דְּבָרִים כב) וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה, אִשָּׁה הָרְאוּיָה לוֹ:

ו. יְתוּמָה שְׁנַתְאָרְסָה וְנִתְגַּרְשָׁה, רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר, הַמִּפְתָּה פָּטוּר, וְהָאוֹנֵס חַיֵּב:

ז. אֵיזוּהִי בִשְׁתֵּי, הַכֹּל לְפִי הַמְּבִישׁ וְהַמְּתַבֵּישׁ. פָּגָם, רוֹאִין אוֹתָהּ כְּאֵלוּ הִיא שְׁפָחָה נִמְכָּרֶת, כִּמָּה הִיָּתָה יָפָה וְכִמָּה הִיא יָפָה. קָנָם, שְׁוֹה בְּכָל אָדָם. וְכֹל שֵׁישׁ לוֹ קִצְבָה מִן הַתּוֹרָה, שְׁוֹה בְּכָל אָדָם:

ח. כָּל מְקוֹם שֵׁישׁ מְכָר, אֵין קָנָם. וְכָל מְקוֹם שֵׁישׁ קָנָם, אֵין מְכָר. קִטְנָה יֵשׁ לָהּ מְכָר וְאֵין לָהּ קָנָם. נַעֲרָה יֵשׁ לָהּ קָנָם וְאֵין לָהּ מְכָר.

הַבּוֹגֶרֶת אֵין לָהּ לֹא מְכָר וְלֹא קָנָס:

ט. הָאוֹמֵר פְּתִיתִי אֶת בֵּתוֹ שֶׁל פְּלוֹנִי, מְשַׁלֵּם בַּעֲשָׂת וּפָגָם עַל פִּי עֲצָמוֹ, וְאֵינוֹ מְשַׁלֵּם קָנָס. הָאוֹמֵר גִּנְבֹתִי וְטִבַּחְתִּי וּמְכַרְתִּי, מְשַׁלֵּם אֶת הַקֶּרֶן עַל פִּי עֲצָמוֹ, וְאֵינוֹ מְשַׁלֵּם תַּשְׁלוּמֵי כָּפֹל וְתַשְׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וְחֲמִשָּׁה. הַמֵּית שׁוֹרֵי אֶת פְּלוֹנִי אוֹ שׁוֹרוֹ שֶׁל פְּלוֹנִי, הֵרִי זֶה מְשַׁלֵּם עַל פִּי עֲצָמוֹ. הַמֵּית שׁוֹרֵי עֲבָדוֹ שֶׁל פְּלוֹנִי, אֵינוֹ מְשַׁלֵּם עַל פִּי עֲצָמוֹ. זֶה הַכֹּל כָּל הַמְשַׁלֵּם יֵתֵר עַל מֶה שֶׁהִזִּיק, אֵינוֹ מְשַׁלֵּם עַל פִּי עֲצָמוֹ: